

SOGNEPRÆSTEN HAR ORDET

»Glem ikke gæstfriheden, for ved at være gæstfrie har nogle uden selv at vide det haft engle som gæster« (Hebræerbrevet 13,2)

Grafik til venstre: De hellige tre konger

Læs videre på bagsiden

SLOW – MUSIK & POESI
Sæt allerede nu X i kalenderen!
Sidste års succes gentages den
6. februar 2025 kl. 17.00-19.30

Velkomst, koncert, spisning, minikon-
certer og afslutningskoncert i kirken

Gudstjenester i Blistrup Kirke

Onsdag 1. jan. kl. 16.00: Nytårgudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Søndag 5. jan. kl. 10.30: Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Søndag 12. jan. kl. 10.30: Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Søndag 19. jan. kl. 9.00: Gudstjeneste v/Else Rosenlund Korsholm

Søndag 26. jan. kl. 10.30: Gudstjeneste v/Tina Hastrup von Buchwald

Aktiviteter i Blistrup Kirkelade

Nørkjerne: Mandage 13.1., 20.1., 27.1. kl. 13.30-15.30

Blistrup Kirkes Kor: Torsdage 16.1., 23.1., 30.1. kl. 16.00-17.30

Menighedsrådsmøde: Torsdag 30.1. kl. 18.30

Mere info: www.blistrupkirke.dk

Se bagsiden

Godt Nytår!

Af sognepræst

Tina Hastrup von Buchwald

Foto: Blistrup Kirke

thvb@km.dk

www.blistrupkirke.dk

Et nyt år er skudt i gang, og vi går til året med en ydmyghed, stille forventning, nervøsitet måske, men også et håb om, at der er noget godt i vente. ”Fred for mennesker der har Guds velbehag”. Det må vi stole på.

De hellige tre konger, som har lagt navn til flere af søndagene i januar, begav sig ud på en uoverstige- lig vandring uden kny og brok. De hvilede nok om dagen og vandrede om natten, så de kunne følge stjernen til Betlehem. På kamelryg red de til – for dem – verdens ende med en tro og et håb om at måtte opleve det største mirakel. Et mirakel, som de fandt i et lille, sårbart barn. Det generede dem ikke at overnatte under åben himmel. De havde hinanden. Casper, Melchior og Baltazar.

»Glem ikke gæstfriheden, for ved at være gæst- frie har nogle uden selv at vide det haft engle som gæster« (Hebræerbrevet 13,2).

En tante i familien fik engang udtrykt, at gæster er som fisk. At de lugter efter tre dage. Men står man som vært og værtinde på tungen for sine gæster, glemmer man, at det skal være afslappende og hyggeligt for alle. Man må lave opgaver til gæsterne – måltiderne fordeles, dagen sættes i system, så alle får noget ud af besøget.

Så har det været en yderst tålmodig familie i 1857 – Charles Dickens familie – som H.C. Andersen be- søgte i Kent, for han blev i FEM uger! Særligt ubelej- ligt var det også, fordi en skilsmisse lurede forude, så humøret i huset i Gads Hill har været så som så.

Andersen var en spøjs karakter. På mange måder var han som et stort barn. En primadonna, og til fals for alt det, der glitrede og glimtede. Særligt Andersens væremåde var et irritationsmoment. H.C. Andersen var en vanskelig gæst, en egoist, pågående og vekslede imellem anfald af depressio- ner og selvmord, samtidig med at han talte et meget dårligt engelsk.

Charles Dickens skrev til sin ven William Jordan om Andersens sprog: ”Hans uforståelige sprog var ubetaleligt. Når han talte fransk eller italiensk, var han som en vildmand; på engelsk var han som et døvstumme institut. Min ældste søn vil aflægge ed på, at intet menneskeligt øre kan genkende hans tysk, og hans oversætterinde har over for Bentley erklæret, at han ikke kan tale dansk!”

Henry Dickens, som var 8 år gammel, da Andersen boede hos familien skrev: ”Den første morgen efter hans ankomst ... sendte han bud efter min ældste broder til at barbære sig”. Dette til stor irritation for drengene, og med det resultat, at Andersen derefter kørte til barberen hver morgen.

Andersen beundrede Dickens umådeligt, og det var nok denne hægen, næsten klæben, ved den store engelske per- sonlighed, der irriterede familien.

Da Andersen kom hjem, skrev han et langt brev til Dickens og takkede for opholdet:

»Jeg har ikke Udtryk, selvom jeg kunde skrive mit Brev paa Dansk, til at sige Dem, hvor lykkelig jeg var hos Dem; hvor taknemlig jeg er. Jeg forstod hvert Minut, at De var mig god, at De gjerne saae mig og var mig en Ven. De kan troe, jeg skatter hvad det vil sige. Ogsaa Deres Hustru modtog mig saa hjertensgod, mig den Fremmede. Jeg indseer, at det kan slet ikke have været saa behageligt for den hele Kreds at have i Uger om sig en Saadan, der talte Engelsk saa daarligt som jeg. En, der syntes faldet ned fra Skyerne. Dog hvor lid lod man mig føle dette. Bring min Tak til dem Alle!«

Dickens skrev hurtigt tilbage. Andersen fortsatte med at skrive til ham, men Dickens svarede ham ikke, og derfor ebbede kontakten ud.

Da var det Andersen i sin dagbog kunne erklære, som han også gør det i sit eventyr om ”Grantræet”:

”forbi forbi... og det bliver alle historier”.

Tekstkilde: www.hcandersen.dk

Foto: H.C. Andersen Museum